

Føroyski „fótbóltshøvdingin“ Torleif Sigurðsson uppí landspolitikk:

Rekur valstríð av síðulinjuni í Skotlandi

Eftir at hava brúkt stóran part av lívi sínum til at fáa Føroyum altjóða viðurkenning sum sjálvstøðug fótbóltstjóð, umhugsar Torleif Sigurðsson, formaður í FSF og dagligur leiðari hjá FK í Klaksvík nú eina møguliga framtíð sum landspolitikari. Hann hevur tikið av áheitan um at stilla upp fyri javnaðarflokkin fyri at styrkja um flokkin til lögtingsvalið. Kortini ætla hann ikki at venda fótbóltinum bakið. Verður hann valdur fer hann at gera brúk av teimum mongu royndum hann hevur fingið frá arbeiðinum innan ítróttina at gera Føroyar meira sjónligar á heimskortinum

JAN MÜLLER

Torleif Sigurðsson man helst vera tað einasta av teimum fleiri hundrad val-evnum til lögtingsvalið, sum ikki hevur umstøður at reka nakað valstríð heimanfrá. Og tað hevur sína orsök. Torleif er nevniliga burtstæddur, í altjóða ørindum fyri føroyskan fótbólt. Sum formaður í Fótbóltsambandinum er hann noyddur at røkja ymsar altjóða uppgávur, eitt nú sum nevndarlimur í ungdomsfelagsskapinum hjá UEFA, har hann í hesum døgum er eygleiðari í EM-endakappingini fyri ungdomslandsliði, sum fer fram í Skotlandi júst í hesum døgum. Har skal hann tryggja, at alt fer regluliga fram, bæði innan og uttanfyri lólin.

Valstríð úr Skotlandi
Sosíalúrín traff Torleif í telefonini úr Dunblane og spurdu vit, hvussu hann fær ríkið valstríðið úr Skotlandi!

Hann visir á, at tað eru sjeý mánaðir síðani, at hesar uppgávurnar vórðu avtalaðar. Tú hevur at mæta.

–Tá eg varð biðin um at stilla upp fyri javnaðarflokkin í Norðoyggjum til lögtingsvalið bar eg meg fyrst undan, men tá eg fekk fleiri áheitanir, tók eg av tilbøðnum. Hetta m.a. út frá tí sannroynd, at tað eisini er ein borgaraskýlda at vera við í politiskum arbeiði so sum at stilla upp til lögtingið.

Hvør er so hesin 51 ára gamli klaksvíkingurin! Hann er kanska mest kendur fyri sín leiklut í fótbóltshepi. Sum formaður í Fótbóltsambandinum hevur hann verið við til at gera Føroyar sjónligar á heimskortinum.

Men hann leggur okkum eina við, tá vit spyrja hann um orsøkina til at stilla upp fyri ávísan flokk, at hann hevur ongantíð og ætla sær tað heldur ikki at misbrúka fótbóltin til egnan politiskan vinning.

Hinvegin er ilt at koma uttan um leiklutin hjá Tórleivi nettup innan altjóða fótbólt, tí hetta arbeiðið er farið avstað við so stórum parti av hansara lívi.

Stillaði upp

Hvat politikki viðvíkur, dylur Torleif ikki fyri, at hann altíð hevur verið javnaðarmaður. Longu sum 21 ára gamal stillaði hann upp fyri javnaðarflokkin til lögtingið. Í dag er hann býráðslimur í Klaksvík valdur inn fyri javnaðarflokkin.

Hann lat seg ávirka av javnaðarhugsjónini, tá hann sum barn plagdi at koma inn á gólvioð hjá Guttorm á Brekkumørk, pápa Michael Matras. Tá buði fyrrverandi blaðstjórin á Sosíalinum, Villy Sørensen, har.

–Guttormur var ein vitugur maður. Hann var heil hjartaður javnaðarmaður. Tað ávirkaði mítt sinni tá at lurta eftir honum, og tað hevur ikki broytt seg síðani sigur Torleif.

Tey, sum kenna Torleif og hava havt nakað við hann at gera kenna hann sum ein eitt sindur lítillætlan persón, ið ger lítlan háva burt úr sær sjálvum. Hann brúkar ístaðin orkuna til at leggja til rættis fyri onnur. Ein kann eisini siga, at hann hevur mest lutikið í slíkum, sum hevur givið nógv arbeiði men ongur pengar.

Hann er uppvaksin í einum útróðrarheimi, og tað hevur eisini sett síni spor. Áhugin fyri fiskivinnu hevur altíð verið stórur, og tað hevði eisini við sær, at hann saman við einum beiggja og einum bróðursoni keypti fiskiskip fyr 5 árum síðani. Tað er Pison.

Dagliga virkið hjá Tórleivi hesi seinastu 30 árin hevur verið at standa fyri FK-handlinum í Klaksvík.

Torleif hevur lutikið í almennum arbeiði frá barns beini av, so sum skótalívum, kappðrið og ikki minst fótbólti. Hann gjørdist nevndarlimur í ISF í 1973. Har umboðaði hann kappðrið.

–Í 1981 bleiv hann formaður í Fótbóltsambandinum. Arbeitt varð longu tá miðvíst við at fáa Føroyar við í altjóða fótbóltskappingini, og til tess var neyðugt at stunga út í kortið eina ætlan um, hvussu skuldi farast fram fyri at fáa sjálvstøðuga umboðan í altjóða fótbóltshepi.

Miðvíst arbeiði

Fyrsta stigið var at koma uppí tað norðurlendska

Torleif Sigurðsson, aldursforseti í europapeiskum fótbóltsambandshepi, ætla sær uppí landspolitikk

samstarvið. Síðani royndi ein at tamba tað ein kundi fyri at fáa norðurlendingar at siga gott fyri føroyingar. Hetta hevði við sær, at Føroyar fingi limaskap í FIFA í 88, í UEFA í 89, og í 1990 byrjaðu vit at luttaka í landsliðsfótbólti. Fyrsti og minnligi landsdystur okkara sum sjálvstøðug fótbóltstjóð var í Landskrona 12. september 1990, tá vit vunnu á Eysturriki.

–Tá settu vit Føroyar á heimskortið. Og hugsar ein nærri um tað, er føroyskur fótbóltur eitt tað størsta aktivið Føroyar eiga eitt nú í sambandi við ferðamannavinnu, sigur Torleif.

Nú hann lítur aftur um bak, ássannar hann, at tað hevur verið ein sera spennandi og áhugaverd tíð. Neyðugt hevur verið at gera seg út við treiskni og tolni. Longu í 70-unum komu hugskotini um roynd at bliva sjálvbjargin og verða viðurkend sum serstøk tjóð. Hetta eydnaðist ikki fyrr enn 15 ár seinni.

–Tað, sum í veruleikanum hendi, var, at vit brúktu hetta tíðarbilíð til at gera okkum út til at kunna klára okkum, tá avturnaði. Tað

gjørdu vit við útbúgving, og tá vit náddu at koma uppí, vóru vit nógv betur førir fyri tað, enn um vit vóru komnir uppí frá byrjan. Tá hevði alt rapað saman.

Nú lógtingsval stendur fyri durum, og Torleif skal roynd seg sum valevni, heldur hann, at tað sama er galdandi í dag sum tað var tá. Tað nyttar ikki bara at tosa um eina skipaða loysing, hvønn tú finnur fram til, heldur orðið skipað merkir.

Torleif Sigurðsson leggur annars stóran dent á, at eingin kann leggja seg undir at hava brúkt ítróttina til at skapa sær sjálvum politiskan vinning. Tað hevur hann heldur ongur ætlanir um.

–Hinvegin kunnu vit føroyingar so prógva, at vit ítróttarlaga hava klárað okkum á altjóða støði. Ein kann siga, at vit í so máta eru komin longu á ítróttarøkinum, enn vit eru tað politiskt.

Politikkurin kann læra av fótbóltinum

Hvørjar eru so royndirnar, ið føroyska samfelagið annars kann gera sær av gongdini innan fótbóltin!

Torleif sigur, at tað eru ikki altíð tey stóru orðini, sum gera, at ein røkkur á mál. –Tað er meira hetta, at tú hevur bæði bein á jørðini og arbeiðir miðvíst og skilgott. Tá fær tú eitt úrslit til endans fylgir tí hesi stevnu.

Viðurkenningin av Føroyum, sum sjálvstøðug fótbóltstjóð hevur gjørt, at vit í dag eru umboðað í nógvum av nevndum í UEFA, okkara dómarar luttaka á jøvnum føti við altjóða dómarar úti í stóru verð, og ikki færri enn 5 føroysk landslið eru í altjóða kappingum.

Torleif Sigurðsson visir ikki aftur, at gongdin á fótbóltsøkinum kundi verið góð fyrmynd fyri eini menning á tí politiska økinum annars.

–Í fótbóltshepi hava vit sett okkum mál og hava so arbeitt fram móti hesum máli stig fyri stig. Vit hava ongantíð átið okkum nakað, fyrr enn vit hava meint, at vit megnaðu tað. Vit hava brúkt ta neyðuga tíðina til at fyrireika okkum til tað, sum vit eru komin til í dag.

Torleif Sigurðsson leggur tó dent á, at tú mást eisini gera tær fullkomiliga greitt, at við teimum rættindum, tú fær, hevur tú eisini átið tær nakrar skyldur.

–Tað dugur tí ikki, tá tú hevur fingið rættindi, at man tá fer at royna at skulka sær undan og ikki taka sær av skyldunum. Tey tingini mugu fylgjast at.

Torleif Sigurðsson sigur, at tað finnst mong dømi um, at føroyingar hava fingið rættindi, sum vit hava biðið um, men at vit ikki hava megnað at stýrt teimum.

–So tú meir, at tað var rætt at fara uppí altjóða fótbólt?

–Vit hava prógvað, at tað ber til. Tað var ikki bara eitt uppløp. At tú fúr uppí og so alt rapaði, og tú stá eftir við eini stórarí skuld.

Torleif Sigurðsson sigur víðari, at tá teir fóru undir hetta stóra tak fyrst í 80-unum, vóru tær fyritreytir avgerandi fyri at kunna luttaka: at ein ítróttarlaga sæð metti seg fíran fyri tað, og at tað fíggarliga var forsvart.

–Tað er eisini mín grund-áskoðan til føroyskan poli-

tikk: at vit skulu seta okkum sjálvum nøkur krøv, men vit skulu samfíðis vita, hvør skal gjalda rokningina, og vit skulu vera innstillað uppá, at rokningin er okkara eigna.

Torleif sigur, at royndirnar frá fótbóltsarbeiðinum hava givið sær nógv størri fatan av, hvat krevst fyri, at føroyingar kunnu bjóða seg fram á øllum økjum.

Ábyrgd og skylda

Merkir tað, at tú í veruleikanum er loysingar-maður?

–Nei. Eg taki undir við tankanum um eina sjálvstýrslóg. Eg viðurkenni, at tað í einum flokki skal vera vítt til veggja, men eg skal gera púra greitt, at eg eri ikki ein av teimum sokallaðu sambandsku javnaðarmonnum. Sjálur standi eg fyri tí jafnbundna men kortini altíð framfyrirhyggjandi.

Torleif sigur, at hann er ikki fyri at kapp á stókinum her og nú. Slíkur útvíkingur má avgreiddast stig fyri stig, og tað vera nógv ár, áðrenn man kann taka stigið fult út.

Vit spurdu at enda Torleif Sigurðsson, hvussu leingi hann ætla at vera virkin í altjóða fótbóltsarbeiðinum, nú hann er farin um tey hálvtundrad og longu hevur tænt Fótbóltsambandinum í so mong ár?

Sjálur er hann tann, sum hevur sitið longest sum formaður í einum Fótbóltsambandi í Europa, hann er aldursforseti, og tí heldur hann, at skjótt megu aðrir sleppa fram at og royna seg.

Um hann hereftir fer at brúka tíðina til politikk heldur enn til fótbólt og altjóða samarbeiði við Torleif ikki gera viðmerkingar til. Hann visir bert á, at nú boð hava verið eftir sær at vera við til at gera manngarð um javnaðarflokkin í Norðoyggjum, kendi hann tað sum sína skyldu at jatta. Antin hetta gevur møguleika fyri at koma á ting, ella tað verður við til at fáa annað fólk úr valdøminum valt er fyri Tórleiv tað sama. Umráðandi er fyrst og fremst at fáa mannin valdan.